

ser til de lokale behov og ønsker. Dette er baggrunden for, at der ikke længere er pligt til ratevis forudbetaling af tilskud.

Vedrørende løn- og ansættelsesvilkårene på aftenskoleområdet indebærer lovforslaget, at det er den enkelte forening, som har kompetencen til at fastsætte eller eventuelt at aftale løn- og ansættelsesvilkårene. Det vil dog være muligt for foreningerne at delegerer kompetencen til en anden part. Dette kunne være den lokale kommune, der for de i kommunen hjemmehørende foreninger (aftenskoler) kunne fastlægge eller aftale løn- og ansættelsesvilkårene med en relevant arbejdstagerpart. Alternativt kan foreningerne delegerer kompetencen til Kommunernes Landsforening eller til Oplysningsforbundenes Fællesråd.

Det er ikke regeringens hensigt med lovforslaget, at de nye regler skal medføre en væsentligt øget administration. Jeg henviser i øvrigt til mine bemærkninger herom i mit svar på spørgsmål 8 og 9.

Jeg er opmærksom på samspillet mellem de forskellige regler for brugerbetaling i voksenuddannelses tilbuddene. Jeg kan i den forbindelse henvise til lovforslaget (L 78 – fremsat den 30. januar 2002) om ændring af AUF-loven m.fl., som giver mulighed for at indføre deltagerbetaling på alle eller enkelte AUF-finansierede uddannelser, herunder EUD-enkeltfag. Regeringen vil i øvrigt inden årsskiftet søge at løse de konkurrencemæssige spørgsmål mellem aftenskoleområdet og bl.a. VUC, som vil kunne opstå på baggrund af L 79.

Jeg er ligeledes opmærksom på forslagens konsekvenser for aftenskolernes betaling af lønsumsafgift. I lyset af de stramme økonomiske krav, som lovændringen og finansloven stiller de folkeoplysende foreninger overfor, har jeg rettet henvendelse til skatteministeren for at bede ham om at se på spørgsmålet med henblik på at fritage hele den frie folkeoplysende virksomhed for lønsumsafgift.

Baggrunden for, at jeg ikke har ønsket at foreslå 10 pct.-puljen afskaffet, er, at jeg mener, at det er vigtigt, at tilskuddet anvendes til virksomhed af samfundsbetonet og helhedsorienteret oplysning, der ligger ud over den traditionelle undervisning.

Jeg skal understrege, at de folkeoplysende foreningers frie emnevalg inden for den folkeoplysende voksenundervisning opretholdes.

Med lovforslaget har regeringen taget konsekvensen af, at administrationen af folkeoplysningsloven er en kommunal opgave, hvorfor kommunerne nu får større frihedsgrader til at disponere over udgifterne hertil. Muligheden for at differentiere tilskuddet til fag og emner understøtter regeringens ønske om at reducere tilskuddet til de fag og emner, som ikke vurderes til at ligge inden for folkeoplysningslovens kerneområder.

Det står deltagerne frit for at følge de fag og emner, de måtte ønske, men det er ikke længere sikkert, at det vil ske med den samme grad af kommunal støtte.

I brevet gives der endvidere udtryk for, at der er behov for en særskilt lov på daghøjskoleområdet, samt at forbundet gerne havde set, at daghøjskolerne var blevet en del af VEU-området. Dette begrundes med en række af den nuværende lovs muligheder. Det er desuden forbundets opfattelse, at det vil være vanskeligt for daghøjskolerne at få driftsoverenskomster med amtskommunerne, da amtskommunerne allerede har indgået flereårige driftsoverenskomster, samt at en refusionsordning ville være at foretrække i stedet for bloktilskudsordningen. Jeg har følgende kommentarer hertil:

I forbindelse med forbundets ønske om en særskilt lov på daghøjskoleområdet, hvor der er mulighed for bl.a. undervisning i grundlæggende færdigheder, FVU og undervisnings- og netbaseret vejledning, kan jeg oplyse, at der ingen hindringer er herfor i det fremsatte lovforslag.

Det er kommunerne, der er de primære brugere af daghøjskolerne. Regeringen finder det derfor nødvendigt at give kommunerne ansvaret for at vurdere, både om der lokalt er behov for daghøjskolerne, og om kvaliteten af tilbuddene er tilfredsstillende. Formålet hermed er at give kommunerne et større incitament til at indrette daghøjskolevirksomheden, så skolerne i højere grad tilgodeser lokale behov i forbindelse med indsatsen for at sluse flere ud på arbejdsmarkedet.

Da grundlaget for de centralt fastsatte krav til både tilbuddenes indhold og tilrettelæggelse og til skolemiljøet hermed bortfalder, og det fremover vil være helt op til den enkelte kommune, om der som tilskudsbetingelse skal stilles krav hertil, er der efter min opfattelse ikke behov for en særskilt lov.